

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/179/2022
Identifikačné číslo spisu:	7904117523
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Šobichová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:7904117523.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu EURO - ANRIL AUTO PREDAJ s.r.o., v konkurze, so sídlom Družstevná pri Hornáde II/345, IČO: 31 732 411, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. JCLic. Tomášom Majerčákom, PhD., s. r. o., Košice, Južná trieda 28, IČO: 52 858 774, proti žalovanému 1/ Bytovému podniku Trebišov, s.r.o., so sídlom Trebišov, Puškinova 18 a žalovanému 2/ VIAM - dražobná spoločnosť s. r. o., so sídlom Košice - mestská časť Západ, Trieda SNP 39, žalovaný 2/ zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Michalom Krutekom, s.r.o., so sídlom Trnava, Hlavná 11, o zrušenie predbežného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 10C/350/2004, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. februára 2019 č. k. 11Co/34/2019 - 261, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému 1/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Žalovanému 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) uznesením návrh žalovaného 1/ na zrušenie predbežného opatrenia vydaného uznesením 10C/350/2004 z 25. novembra 2004 Okresného súdu Trebišov zamietol.

2. Na základe odvolania žalovaných 1/ a 2/ Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „odvolací súd“) zrušil uznesenie súdu prvej inštancie v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie žalovaného 2/ odmietol. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 2/ bolo potrebné odmietnuť a odvolanie žalovaného 1/ mal za dôvodné, pričom dospel k záveru, že sú tu dôvody na zrušenie uznesenia súdu prvej inštancie z dôvodov podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

3. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že uznesením 10C/350/2004-72 zo 6. novembra 2017 súd návrh žalovaného (v tomto konaní ide o žalovaného 1/) z 5. mája 2017 na zrušenie uznesenia Okresného súdu

Trebišov sp. zn. 10C/350/2004 z 25. novembra 2004 o nariadení predbežného opatrenia zamietol prioritne z dôvodu, že neuplynul čas, na ktorý bolo nariadené a z dôvodu, že neodpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Uznesenie sa stalo právoplatným dňa 8. decembra 2017. Dňa 1. februára 2018 žalovaný 1/ opätovne podal návrh na zrušenie uznesenia Okresného súdu Trebišov sp. zn. 10C/350/2004 z 25. novembra 2004 o nariadení predbežného opatrenia.

4. Odvolací súd poukázal na § 334 CSP, podľa ktorého súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Uzneseniu o zrušení neodkladného (predbežného) opatrenia nevyhnutne predchádza posúdenie toho, či skutočne došlo k odpadnutiu dôvodov, pre ktoré bolo nariadené. Ak v prejednávanej veci súd zamietol návrh na zrušenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia rozhodnutím zo 6. novembra 2017, právoplatným 8. decembra 2017, pretože neodpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené, podľa názoru odvolacieho súdu o v poradí druhom návrhu na zrušenie predbežného opatrenia, podaného dňa 1. februára 2018, bolo prednostne úlohou súdu prvej inštancie zisťovať, k akej zmene skutkových okolností, resp. pomerov došlo v tomto relatívne krátkom časovom období od 8. decembra 2017 do 1. februára 2018 a po posúdení a vyhodnotení tejto otázky sa zaoberať aj otázkou, či v prejednávanej veci nejde o res iudicata. Podporne odvolací súd v tejto súvislosti odkazuje na znenie § 329 ods. 3 CSP, podľa ktorého ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci, a contrario ak nedôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, ide o prekážku rozhodnutej veci pri rozhodovaní o novom návrhu, na ktorú súd musí prihliadnuť ex offio a v dôsledku toho nemôže ten istý návrh znova prejednávať, ale musí konanie zastaviť.

5. Odvolací súd ďalej uviedol, že prekážka res iudicata nastáva momentom právoplatnosti rozhodnutia. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia „táto vec“ prejednávaná znova. Za tú istú vec v zmysle § 230 CSP treba považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, ak ten istý stav vymedzený petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, ak je odôvodňovaný totožnými skutočnosťami.

6. Odvolací súd zhodnotil, že súd prvej inštancie sa opakovaným návrhom na zrušenie predbežného opatrenia v naznačenom smere nezaoberal, preto jeho úlohou v ďalšom konaní bude odstrániť nedostatky doterajšieho rozhodovania ako aj vysporiadať sa so všetkými právnymi a skutkovými tvrdeniami a relevantnou argumentáciou strán a opätovne vo veci rozhodnúť, pričom nové rozhodnutie súd riadne odôvodní v súlade s § 220 ods. 2 v spojení s § 234 ods. 2 CSP tak, aby bolo zrozumiteľné, presvedčivé a preskúmateľné a bude reagovať a vysporiada sa tiež so skutočnosťami, ktoré žalovaný 1/ uviedol v podanom odvolaní. Podľa odvolacieho súdu k procesnému pochybeniu súdu došlo aj nedoručením napadnutého uznesenia žalovanému 2/, preto po vrátení veci súd prvej inštancie odstráni aj tento nedostatok namietaný žalovaným 2/ v podanom odvolaní. V súvislosti s pribratím žalovaného 2/ do konania odvolací súd zdôrazňuje, že z obsahu návrhu na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia nie je zjavné, čoho sa žalobca voči žalovanému 2/ v tomto konaní domáha. Nariadené predbežné opatrenie nesmeruje proti (aj) žalovanému 2/, tento nie je účastníkom dočasnej úpravy, nie je ani právnym nástupcom pôvodného účastníka v konaní o nariadení predbežného opatrenia a rozhodnutie súdu v tejto veci (o zrušení nariadeného predbežného opatrenia) sa ho procesne nedotkne. Odvolací súd ďalej uviedol, že vychádzajúc zo skutočností, že napadnuté uznesenie nie je v neprospech žalovaného 2/, pretože sa ho procesne žiadnym spôsobom nedotýka (podľa názoru odvolacieho súdu pripustenie jeho vstupu do konania nebolo potrebné), vychádzajúc z vyššie cit. zákonných ustanovení odmietol odvolanie žalovaného 2/ ako neprípustné, podané neoprávnenou osobou.

7. Odvolací súd na základe uvedených skutočností zrušil v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP, odmietol odvolanie žalovaného 2/ a v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v ktorom rozhodne aj o trovách tohto konania.

8. Proti predmetnému uzneseniu bolo podané dovolanie zo strany žalobcu, ktoré bolo súdu doručené dňa 2. apríla 2019. V tomto dovolaní žalobca uviedol, že obligatórnou povinnosťou súdu je vysporiadať sa s existujúcou judikatúrou - konštantnou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a keďže Krajský súd v Košiciach v odôvodnení svojho rozhodnutia sa pozabudol úplne vysporiadať s judikatúrou, na ktorú žalobca poukazoval v podaní zo dňa 10. apríla 2018, teda pred druhým rozhodnutím o zamietnutí návrhu na zrušenie predbežného opatrenia, ktoré bolo zamietnuté dňa 27. júla 2018 mal konanie podľa § 161 ods. 2 CSP s poukazom na § 235 CSP zastaviť, tak ako to žalobca v tomto podaní navrhoval, keďže sa opätovne jedná o vec, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo uznesením Okresného súdu Trebišov 10C/350/2004 dňa 6. novembra 2017. Pritom poukázal na uznesenie najvyššieho súdu 5Cdo/120/2009. Poukázal na to, že právny názor odvolacieho súdu ohľadom pripustenia vstupu žalovaného 2/ do konania je nesprávny a celé rozhodnutie je v rozpore so zákonom.

9. Podaním doručeným súdu dňa 27. mája 2019 na základe výzvy okresného súdu na doplnenie dôvodov dovolania, žalobca podal dovolanie z dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Podľa neho rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci s tým, že proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia nemožno podať odvolanie, keďže ho zákon nepripúšťa. Ďalej zopakoval a poukázal na povinnosť súdu vysporiadať sa s existujúcou judikatúrou - konštantnou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a keďže krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia úplne sa pozabudol vysporiadať s judikatúrou, na ktorú žalobca poukazoval už v podaní zo dňa 10. apríla 2018, konanie mal odvolací súd podľa § 161 ods. 2 CSP s poukazom na § 230 CSP zastaviť. Nerešpektovaním ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle článku 46 ods. 1 a článku 48 Ústavy Slovenskej republiky. Odvolací súd rozhodol nesprávne. Vzhľadom na uvedené žiadal uznesenie Krajského súdu v Košiciach zrušiť a konanie zastaviť.

10. K dovolaniu podali písomné vyjadrenie žalovaní 1/ a 2/. Mali za to, že dovolanie nespĺňa zákonné podmienky podľa ustanovenia § 429 ods. 1 a 2 CSP, nakoľko žalobca nepredložil pracovnú alebo obdobnú zmluvu, ktorou by preukázal, že pán Mgr. Richard Legát je zamestnancom žalobcu, a teda podľa názoru žalovaných 1/ a 2/ nie je pán Mgr. Richard Legát oprávnený konať v mene žalobcu, keďže za spoločnosť môže konať iba pán Michal Legát, ako jej jediný konateľ a to podľa predloženého výpisu z obchodného registra. Právoplatné uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia si žalobca zamieňa s rozhodnutím vo veci samej, ktorým sa konanie v uvedenej právnej veci právoplatne končí. Dovolanie žalobcu žiadal zamietnuť ako nedôvodné.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 CSP) strana sporu v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario), pred samotným vecným prejednaním skúmal, či dovolanie je procesne prípustné.

12. Z obchodného vestníka číslo 3/2020 dovolací súd zistil, že na žalobcu bol vyhlásený konkurz a to uznesením pod č. k. 30K/13/2019 zo dňa 7. januára 2020. Keďže s poukazom na ust. § 47 ods. 4 Zákona o konkurze č. 7/2005 Z. z. návrh na pokračovanie v konaní nepodal správca konkurznej podstaty žalobcu, tento návrh na pokračovanie v konaní podal v súlade s § 47 ods. 4 zákona o konkurze a vyrovnaní samotný žalobca, dovolací súd pokračoval v konaní so žalobcom podľa § 47 ods. 4 predposledná veta zákona č. 7/2005 Z. z.

13. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa § 429 ods. 1 a 2 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské

právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

14. Ďalej podľa § 357 písm. d) a e) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,

e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1.

15. Podľa § 421 ods. 1 a 2 CSP (1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

16. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania, vyplývajúce z § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania v zmysle § 429 ods. 1 CSP a ďalšie, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP. Pri skúmaní prípustnosti dovolania dovolací súd vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, vydané v konaní o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, keď odvolací súd v odvolacom konaní zrušil v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP, odmietol odvolanie žalovaného 2/ a v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie na základe odvolania žalovaného 1/.

17. Z obsahu spisu bolo zistené, že dovolanie žalobcu (doručené súdu 2. apríla 2019) za žalobcu ako právnickú osobu spísal H. Q. J. ako štatutárny zástupca žalobcu právnickej osoby, resp. dovolanie, ktoré bolo doručené súdu v zákonom stanovenej lehote na podanie dovolania dňa 27. mája 2019 spísal a podpísal Q.. Y. J., ktorý aj podľa tvrdenia žalobcu aj podľa výpisu z obchodného registra je členom dozornej rady žalobcu ako právnickej osoby. Tento (Q.. Q. J.) síce má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, avšak nebolo zároveň preukázané, že dovolanie bolo spísané a podané advokátom podľa § 429 ods. 1, resp. nebola naplnená ani výnimka v súlade s § 429 ods. 2 písm. b) CSP, keďže dovolanie podával žalobca ako právnická osoba. Nebolo preukázané, že išlo o zamestnanca, alebo člena, ktorý za právnickú osobu koná a má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Člen dozornej rady nie je zároveň členom, ktorý koná za právnickú osobu.

18. Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo/190/2019 (R 39/2020) z 18. septembra 2019 spísanie dovolania advokátom je obligatórnou podmienkou konania, ktorá musí byť splnená už pri podaní dovolania, jej nedostatok musí byť odstránený do uplynutia zákonnej lehoty na podanie dovolania. To neplatí ak dovolateľ nebol riadne poučený odvolacím súdom. Z poučenia v napadnutom uznesení (čl. 261) vyplýva riadne splnenie tejto povinnosti. Plná moc pre advokáta žalobcu bola do spisu doložená až dňa 23. apríla 2020, pričom táto je z 14. mája 2020, teda zjavne po uplynutí lehoty na podanie dovolania.

19. Ďalej v tomto smere dovolací súd poukazuje aj na to, že dovolanie proti predmetnému uzneseniu bolo formulované a podávané z dôvodov podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Je zrejmé, že v danom prípade zo strany odvolacieho súdu došlo k zrušeniu uznesenia súdu prvej inštancie a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, to znamená, že v danom prípade ani nie je daná prípustnosť dovolania

cez ust. § 421 ods. 1 CSP.

20. Na okraj veci dovolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/37/2021 z 28. júla 2002, ktoré bolo prijaté aj do zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk obchodnoprávneho kolégia pod číslom 6/2023, z ktorého právne vety sú:

„I. Konanie o zrušenie neodkladného opatrenia je konaním o parciálnej otázke súvisiacej s takým typom procesného postupu, ktorý per se nie je považovaný za konanie vo veci samej ani za konanie, ktorým sa vec končí. II. Podľa ustanovenia § 357 písm. e) CSP je odvolanie prípustné len proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým súd zrušil neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie podľa ustanovenia § 334 a § 335 ods. 1 CSP, t. j. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie návrh na zrušenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia zamietne.“

21. Podľa § 447 písm. e) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak e) neboli splnené podmienky podľa § 429.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti došlo k odmietnutiu dovolania postupom cez ustanovenie § 447 písm. e) CSP.

23. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd pri aplikácii § 451 ods. 3 veta druhá CSP.

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti predmetnému uzneseniu dovolanie nie je prípustné.